

หลักเกณฑ์มาตรฐานด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

รองศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล *

บทคัดย่อ

ปัจจุบันมีการพัฒนาของสังคมอุตสาหกรรมขึ้นอย่างรวดเร็ว มีการประกอบกิจการหลายประเภทที่จัดว่าเป็นกิจการที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น กิจการที่เกี่ยวข้องกับไม้ สิ่งทอ หิน ดิน ทราย ซีเมนต์ ยา เวชภัณฑ์ การบริการต่างๆ เป็นต้น ที่กล่าวมานี้เป็นตัวอย่างกิจการเพียงส่วนเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อมีการดำเนินกิจการประเภทที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการกำหนดหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการควบคุมมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ที่สำคัญหลายด้าน ทั้งหลักเกณฑ์ทางด้านสถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล หลักเกณฑ์ทางด้านทางด้านการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และหลักเกณฑ์มาตรฐานด้านการควบคุมของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใดๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตราย รายละเอียดของหลักเกณฑ์ทั้งหมดเน้นประเด็นทั้งหมดว่าด้วยเรื่องการป้องกัน การควบคุมอันตรายต่างๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการ ให้เกิดผลกระทบต่อสังคมน้อยที่สุด

คำสำคัญ: หลักเกณฑ์มาตรฐาน คุณภาพสิ่งแวดล้อม กิจการอันตรายต่อสุขภาพ
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

* ประจำหลักสูตรอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม และหัวหน้าศูนย์กฎหมายการแพทย์สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม และวิทยาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Standard criteria and guidelines on environmental quality associated with business operation which is hazardous to health

*Assoc Prof. Dr.Chet Ratchadapanathikul **

Abstract

With the industrial society is developing rapidly currently, there are many types of business which are classified as hazardous to health, such as those related to textiles, wood, stone, soil, sand, cement, pharmaceutical products, services, etc. These are just a few examples only. As there are more business operations which are endangered to health, important standard criteria are established in order to control the environmental standard related to health hazard according to Public Health Act, 2535 B.E. This Act consists of several important criteria, including principle criteria on location of establishment, building types and sanitation, the principle criteria on occupational health and safety, and standard criteria on waste, pollution control, or anything resulting from the business operation of establishments which are hazardous to health. Detailed criteria and guidelines on all issues emphasize on preventive measures, and controlling health hazards resulting from business operation, in order to minimize the impact on society.

Keywords: Standard criteria and guidelines, environmental quality hazardous to health, Public Health Act B.E.2535

** Head of Medical and Health Laws, Environment and Science Center, Social Science and Humanity Faculty, Mahidol University.*

หลักเกณฑ์มาตรฐานด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มีอยู่ด้วยกันหลายฉบับ ซึ่งแต่ละฉบับก็ล้วนแต่มีรายละเอียดที่ต่างกันไป ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเหมาะสม และความสะดวกต่อการศึกษา ทำความเข้าใจ รวมถึงเพื่อก่อให้เกิดความสะดวกในการนำไปใช้งานได้จริง จึงสามารถสรุปเนื้อหาในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ออกมาได้ดังต่อไปนี้

1. หลักเกณฑ์ทางด้านสถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

หลักเกณฑ์ทางด้านสถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล สามารถแบ่งพิจารณาออกได้ ดังต่อไปนี้

1.1 สถานที่ประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถานับการศึกษา สถานพยาบาล หรือเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะสถานประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ 3 ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ต้องตั้งอยู่ห่างไม่น้อยกว่า 50 เมตร สำหรับโรงงานที่ไม่มีการขุด บิ่บ หรือหลอมหล่อ โลหะ และไม่มีการล้าง ขุด หรือเคลือบผิวชิ้นงานโดยใช้สารเคมี ต้องตั้งอยู่ห่างในระยะไม่น้อยกว่า 10 เมตร

1.2 ลักษณะของอาคารต้องมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะใช้ประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

1.3 บันไดหนีไฟ หรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉิน ต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานดังต่อไปนี้

- พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518
- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
- กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2556 ออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518

- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ให้อำนาจหรือไม้อำนาจบังคับข้อกำหนดเกี่ยวกับระยะทางระหว่างโรงงานและเขตติดต่อสาธารณสถาน พ.ศ. 2545

- ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2544

- กฎกระทรวง ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

1.4 ต้องจัดให้มีการควบคุมของแสงสว่างที่เพียงพอ และเหมาะสมกับลักษณะงานตามมาตรฐานที่กำหนด เช่น

- บริเวณส่วนต่างๆของอาคาร ต้องไม่ต่ำกว่า 200 ลักซ์

- บริเวณทางเดิน ไม่ต่ำกว่า 50 ลักซ์

- งานหยาบ ได้แก่ การประกอบเครื่องจักรหนัก โครง และชิ้นส่วนขนาดใหญ่ ไม่ต่ำกว่า 200 ลักซ์

- งานปานกลาง ได้แก่ งานประกอบชิ้นส่วนเครื่องจักรยานยนต์ และงานตัวถังรถยนต์ไม่ต่ำกว่า 400 ลักซ์

- งานละเอียด ได้แก่ งานประกอบชิ้นส่วนเล็กๆ วิทยุ อุปกรณ์โทรทัศน์ หรือส่วนประกอบเครื่องยนต์ ไม่ต่ำกว่า 800 ลักซ์

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

- ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2544 ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

- ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2544

- กฎกระทรวง เรื่องกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2549

1.5 ต้องติดตั้งระบบระบายอากาศที่เหมาะสมในบริเวณการทำงานที่มีปริมาณความเข้มข้นของสารเคมีสูง หรือบริเวณการทำงานที่อยู่ใกล้แหล่งกำเนิดมลพิษ ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2544 ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

1.6 ต้องจัดให้มีห้องน้ำและห้องส้วมที่ถูกต้องลักษณะ และต้องมีจำนวนห้องน้ำ และห้องส้วมเพียงพอกับคนที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบกิจการนั้นตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

- ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2544 ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

- กฎกระทรวง ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

- ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2544

1.7 จัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับดื่มไม่น้อยกว่า 1 ลิตร สำหรับลูกจ้างไม่เกิน 40 คน และเพิ่มขึ้นในอัตรา 1 ลิตร ต่อลูกจ้าง 40 คน เศษของ 40 คนถ้าเกิน 20 คนให้ถือเป็น 40 คน โดยต้องตั้งอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. 2548 ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

1.8 ต้องจัดให้มีการควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคาร ดังต่อไปนี้

- ตั้งในบริเวณที่เหมาะสมไม่มีน้ำท่วมขังและสามารถระบายน้ำออกได้โดยสะดวก

- ทำทางระบายหรือบ่อกักน้ำซึ่งรับน้ำเสียด้วยวัตถุถาวร มีลักษณะเรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

- การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

- จัดให้มีการบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียหรือกากของเสียตามหลักเกณฑ์ที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2544 ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

1.9 สถานประกอบกิจการที่คนงานอาจเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของสถานประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

1.10 สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ กล่าวคือ ต้องมีภาชนะบรรจุ หรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอ

ปริมาณและประเภทย่อยรวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ และในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

นอกจากนี้กรณีที่มีมูลฝอยปนเปื้อนสารพิษ หรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องมีการดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548

- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547

- กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

1.11 ต้องมีการป้องกัน ควบคุม และกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดเอาไว้ในกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และ ข้อกำหนดกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2544 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

1.12 ต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย เป็นสัดส่วน และต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

1.13 ห้ามไม่ให้มีการประกอบกิจการนอกอาคารสถานประกอบกิจการ เช่น บริเวณทางเท้า ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อคิดเห็นจากการประชุมการจัดทำหลักเกณฑ์มาตรฐานสำหรับสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่างๆ เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2554

2. หลักเกณฑ์ทางการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

สถานประกอบกิจการ ต้องจัดให้มีความปลอดภัยในการทำงานตามหลักเกณฑ์ทางการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ที่กฎหมายกำหนดสามารถแบ่งพิจารณาออกได้ดังต่อไปนี้

2.1 การบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จะต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ดังต่อไปนี้

2.1.1 ระดับหัวหน้างาน สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป

2.1.2 ระดับเทคนิค สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไป แต่ไม่ถึง 50 คน

2.1.3 ระดับเทคนิคขั้นสูง สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป แต่ไม่ถึง 100 คน

2.1.4 ระดับวิชาชีพ สำหรับสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป

2.1.5 ระดับบริหาร สำหรับการประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป

ทั้งนี้ตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

2.2 การควบคุมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ซึ่งผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเครื่องจักร ต้องแต่งกายให้รัดกุม และอยู่ในลักษณะที่ปลอดภัยในการทำงาน โดยเครื่องจักรที่มีการทำงานอัตโนมัติต้องมีชิ้นส่วนป้องกันเพื่อความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน และจะต้องมีมาตรการในการทำป้ายปิดประกาศ บริเวณติดตั้งหรือซ่อมแซมเครื่องจักร รวมทั้งแสดงเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ห้ามเปิดสวิตช์ของเครื่องจักร การจัดให้มีป้ายเตือน หรือป้ายแสดงขั้นตอนการใช้งานของเครื่องจักรให้มีความปลอดภัย ทั้งนี้ตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

นอกจากนี้ผู้ประกอบกิจการ มีหน้าที่ต้องดูแลเครื่องจักรและพื้นที่บริเวณรอบเครื่องจักรให้อยู่ในลักษณะที่ปลอดภัย ดังต่อไปนี้

2.2.1 เครื่องจักรที่ใช้พลังงานไฟฟ้า ต้องมีระบบหรือวิธีการป้องกันกระแสไฟฟ้ารั่วเข้าตัวบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือเครื่องจักร และต้องต่อสายดิน

2.2.2 ต้องมีการตรวจสอบและบำรุงรักษาเครื่องจักรและเครื่องป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดีและปลอดภัย

2.2.3 ต้องจัดให้มีการทำรั้ว คอกกั้น หรือเส้นแสดงเขตอันตราย ณ บริเวณที่ตั้งของเครื่องจักร ให้ลูกจ้างเห็นได้ชัดเจน และต้องดูแลไม่ให้ลูกจ้างซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณดังกล่าว

2.2.4 มีการบันทึกการตรวจสภาพและบำรุงรักษาเครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้า และอุปกรณ์อื่นๆ ภายในสถานประกอบกิจการ

2.2.5 การติดตั้งเครื่องจักรที่เกิดแรงสั่นสะเทือนขณะใช้งาน ต้องตั้งห่างจากฝาผนังอย่างน้อย 1 เมตร หรือมีมาตรการในการควบคุมความสั่นสะเทือน เช่น มีการรองพื้นเครื่องจักรด้วยวัสดุดูดซับเพื่อลดแรงกดกระแทกกับพื้น เป็นต้น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. 2552 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

2.3 การควบคุมความปลอดภัยเกี่ยวกับระบบไฟฟ้า ซึ่งต้องจัดให้มีการตรวจสอบสภาพของสายไฟฟ้า และสภาพของอุปกรณ์ไฟฟ้า เช่น มีสภาพดี ไม่ชำรุด พร้อมใช้งานหรือมีระบบตัดไฟฉุกเฉิน และต้องมีมาตรการในที่มีการปฏิบัติงานตรวจสอบ ซ่อมแซมติดตั้งไฟฟ้า โดยมีป้ายเตือนอันตรายจากไฟฟ้า และต้องผูกป้ายห้ามสับสวิตช์ พื้นสีแดงไว้ที่สวิตช์ หรือใช้กุญแจป้องกันการสับสวิตช์ไว้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. 2522

2.4 หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบกิจการ กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตราย มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

2.4.1 ต้องจัดให้มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ในอาคารสถานประกอบกิจการซึ่งเป็นห้องแถว หรือตึกแถวที่มีความสูงไม่เกิน 2 ชั้น ต้องติดตั้งอย่างน้อย 1 เครื่องทุกคูหา ถ้าความสูงเกิน 2 ชั้นต้องติดตั้งอย่างน้อย 1 เครื่อง ทุกชั้น และทุกคูหา หากสถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานและอาคารพาณิชย์ ต้องติดตั้งอย่างน้อย 1 เครื่องทุกชั้น

2.4.2 ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดดังต่อไปนี้

(1) ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือที่เหมาะสมกับประเภทของเชื้อเพลิง เช่น

- ชนิดโฟมเคมี ใช้ดับไฟประเภท A และ B เช่น ไม้ ผ้า กระดาษ พลาสติก น้ำมัน สารไวไฟ ก๊าซติดไฟต่างๆ เป็นต้น

- ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ใช้ดับไฟประเภท B และ C เช่น น้ำมัน สารไวไฟ ก๊าซติดไฟ ไฟฟ้าลัดวงจร เป็นต้น

- ผงเคมีแห้ง ใช้ดับไฟประเภท A B และ C เช่น ไม้ ผ้า กระดาษ พลาสติก น้ำมัน สารไวไฟ ก๊าซติดไฟต่างๆ อุปกรณ์ไฟฟ้า

(2) ห้องแถว และตึกแถว ความสูงไม่เกิน 2 ชั้น ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือจำนวนคูหาละ 1 เครื่อง

(3) อาคารอื่นนอกจากในข้อ (2) ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถืออย่างน้อยชั้นละ 1 เครื่องต่อพื้นที่ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร โดยแต่ละเครื่องต้องมีระยะห่างกันไม่เกิน 45 เมตร

(4) จะต้องจัดให้มีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อย 6 เดือนต่อหนึ่งครั้ง

2.4.3 ต้องจัดให้มีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของจำนวนคนงานในแต่ละหน่วยงานของสถานประกอบกิจการ

2.4.4 ในโรงงานจำพวกที่ 2 และ 3 ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ต้องจัดให้มีแผนป้องกันและระงับอัคคีภัยในโรงงานที่สามารถตรวจสอบได้และต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามแผน เช่น แผนการตรวจสอบความปลอดภัยด้านอัคคีภัย แผนการอบรมเรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัย หรือแผนการดับเพลิงและแผนการอพยพหนีไฟ เป็นต้น

2.4.5 กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตราย หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตราย หรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

- พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535
- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
- ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2544
- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในโรงงาน พ.ศ. 2552
- ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง คู่มือการเก็บรักษาสารเคมีและวัตถุอันตราย พ.ศ. 2550 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

2.5 ในเรื่องการคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลนั้น กฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการจะต้องจัดเตรียมอุปกรณ์ หรือเครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอและเหมาะสมตามสภาพและลักษณะงานโดยให้ลูกจ้างสวมใส่ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน ได้แก่ หน้ากากกันฝุ่น หน้ากากกันสารเคมี ปลั๊กอุดเสียง ที่ครอบหูลดเสียง หรือเครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอื่นๆตามความเหมาะสม ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศ

กระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม (สารเคมี) พ.ศ. 2520

2.6 การจัดสวัสดิการ และการให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยสำหรับลูกจ้าง ผู้ประกอบการจะต้องจัดให้มีสวัสดิการขั้นพื้นฐานตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ดังต่อไปนี้

2.6.1 จัดให้มีสิ่งจำเป็นในการปฐมพยาบาล และการรักษาพยาบาล ดังต่อไปนี้

- คนงาน 10 คนขึ้นไป ต้องมีเวชภัณฑ์ และยา
- คนงาน 200 คนขึ้นไป ต้องมีเวชภัณฑ์ ยา ห้องพยาบาล พยาบาล และแพทย์

- คนงาน 1,000 คนขึ้นไป ต้องมีเวชภัณฑ์ ยา ห้องพยาบาล พยาบาล แพทย์ และ ยานพาหนะนำส่งสถานพยาบาล

2.6.2 จัดให้มีการตรวจสุขภาพทั่วไปของลูกจ้างอย่างน้อยปีละครั้ง หรือตามปัจจัยเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการทำงาน

2.6.3 สถานประกอบกิจการจะต้องมีการจัดอบรมหรือให้ความรู้ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมในการทำงานให้แก่พนักงาน หรือในเรื่องความเสี่ยงจากการทำงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายต่างๆ ดังต่อไปนี้

- กฎกระทรวงว่าด้วยการจัดสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. 2548 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการตรวจสุขภาพของลูกจ้าง และส่งผลการตรวจแก่พนักงานตรวจแรงงาน พ.ศ. 2547 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

- กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

2.7 การกำจัดขยะ หรือสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยสำหรับลูกจ้างได้นั้น ผู้ประกอบการจะต้องจัดให้มีการกำจัดขยะ หรือสิ่งปฏิกูลมูลฝอยต่างๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด ดังต่อไปนี้

- กฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดยกเว้นไม่ใช้บังคับข้อกำหนดเฉพาะในส่วนที่ว่าด้วยการขนและการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อในท้องที่ราชการส่วนท้องถิ่น ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545

- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548

- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547
- กฎหมายว่าด้วยการสุขาภิบาล

3. หลักเกณฑ์มาตรฐานด้านการควบคุมของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใดๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตราย

จากการศึกษาพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 พบว่า เหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน หรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม มักจะมีสาเหตุสำคัญมาจากกรณีดังต่อไปนี้

- แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือถ่าย หรือสถานที่อื่นใดซึ่งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก มีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของ มีการเททิ้งสิ่งใดเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น หรือละอองสารเป็นพิษ หรือเป็น หรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

- การเลี้ยงสัตว์ในที่หรือโดยวิธีใด หรือมีจำนวนเกินสมควรจนเป็นเหตุให้เสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

- อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบการใดไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือการควบคุมสารเป็นพิษ หรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็น หรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียง จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

- การกระทำใดๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

- มีเหตุหนึ่งเหตุใด ตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ด้วยเหตุดังกล่าว เจ้าของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มีหน้าที่ต้องจัดให้มีการควบคุมและป้องกันฝุ่นละออง ไอโลหะ และเสียง ซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ หรือผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง โดยหลักเกณฑ์มาตรฐานด้านการควบคุมของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใดๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายนั้น สามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

3.1 ต้องจัดให้มีการป้องกันและควบคุมปริมาณความเข้มข้นของฝุ่นละออง และไอโลหะในสถานประกอบกิจการ ไม่ให้เกินค่ามาตรฐาน ดังนี้

3.1.1 ฝุ่นทุกขนาด (Total Dust) หรือฝุ่นที่เข้าทางเดินหายใจส่วนต้น (Inhalable Dust) เฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 15 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

3.1.2 ฝุ่นขนาดที่สามารถเข้าถึง และสะสมในถุงลมของปอดได้ (Respirable Dust) เฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 5 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

- 3.1.3 พุ่มของทองแดง เฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 0.1 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
- 3.1.4 พุ่มเหล็กออกไซด์ เฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 10 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
- 3.1.5 พุ่มของสังกะสีคลอไรด์ เฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 1 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์
เมตร
- 3.1.6 พุ่มของสังกะสีออกไซด์ เฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 5 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์
เมตร
- 3.1.7 พุ่มแคดเมียม เฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 0.1 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
- 3.1.8 ฟุ้งแคดเมียม เฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 0.2 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
- 3.1.9 ตะกั่ว และสารประกอบอนินทรีย์ของตะกั่ว เฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 0.2
มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
- 3.1.10 ก๊าซไนตริกออกไซด์ เฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 5 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร
- 3.1.11 ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ เฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 9 มิลลิกรัมต่อ
ลูกบาศก์เมตร
- 3.1.12 ก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ เฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 55 มิลลิกรัมต่อ
ลูกบาศก์เมตร
- 3.1.13 ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ เฉลี่ย 8 ชั่วโมง ไม่เกิน 9,000 มิลลิกรัมต่อ
ลูกบาศก์เมตร
- 3.2 ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต้องจัดให้มีการป้องกันและควบคุมระดับเสียง
ในสถานประกอบกิจการไม่ให้เกินค่ามาตรฐาน ดังต่อไปนี้
- 3.2.1 ระดับเสียงในสถานประกอบกิจการ จะมีค่าระดับเสียงเฉลี่ย 8 ชั่วโมง ต้อง
ไม่เกิน 90 เดซิเบลเอ และในกรณีที่ค่าระดับเสียงมีค่าตั้งแต่ 85 เดซิเบลเอขึ้นไป ต้องจัดทำ
แผนการป้องกันและลดผลกระทบด้านเสียง อย่างไรก็ตาม ค่าระดับเสียงสูงสุด จะต้องไม่เกิน
140 เดซิเบลเอ
- 3.2.2 ระดับเสียงโดยทั่วไป ได้แก่ ในชุมชน และบริเวณบ้านพักอาศัยที่ตั้งใกล้
กับสถานประกอบกิจการ จะต้องมีการควบคุมระดับเสียงโดยเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ต้องไม่เกิน 70 เดซิเบลเอ
และจะต้องมีการควบคุมระดับเสียงสูงสุด ไม่เกิน 115 เดซิเบลเอ
- 3.2.3 กรณีร้องเรียนเหตุรำคาญเรื่องเสียงรบกวน จะต้องมีการควบคุมการรบกวน
หรือผลต่างของระดับเสียงจากแหล่งกำเนิดในขณะที่มีการรบกวนกับระดับเสียงพื้นฐาน จะต้อง
มีค่าไม่เกิน 10 เดซิเบลเอ หากการรบกวนมีค่ามากกว่า 10 เดซิเบลเอ ให้ถือว่าเป็นเสียง
รบกวน
- 3.3 ต้องจัดให้มีมาตรการในการควบคุมและป้องกันมลพิษมิให้เกิดเหตุเดือดร้อน
รำคาญต่อประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียง เช่น

3.3.1 สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันไม่ให้เกิดกลิ่นรบกวนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง โดยอากาศที่ระบายออกจากสถานประกอบกิจการต้องไม่เกินมาตรฐานที่กำหนดไว้ดังนี้

- หากเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษอยู่ในเขตอุตสาหกรรม กำหนดให้ความเข้มข้นที่บริเวณรั้วหรือขอบเขตของแหล่งกำเนิดมลพิษต้องไม่เกิน 30 หน่วย และค่าความเข้มข้นที่ปล่อยระบายอากาศเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษต้องไม่เกิน 1,000 หน่วย

- หากเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษอยู่นอกเขตอุตสาหกรรม กำหนดให้ความเข้มข้นที่บริเวณรั้วหรือขอบเขตของแหล่งกำเนิดมลพิษต้องไม่เกิน 15 หน่วย และค่าความเข้มข้นที่ปล่อยระบายอากาศเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษต้องไม่เกิน 300 หน่วย

- กรณีค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้น กฎหมายกำหนดให้ต้องมีค่าความเข้มข้นของกลิ่นไม่เกิน 30 หน่วย (Odor Unit: OU)

3.3.2 สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันและควบคุมความสั่นสะเทือนในสถานประกอบกิจการไม่ให้เกิดค่ามาตรฐานความสั่นสะเทือนตามมาตรฐานความสั่นสะเทือน เพื่อป้องกันผลกระทบต่ออาคาร ดังนี้

- อาคารประเภทที่ 1 แบ่งรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

(1) จุดตรวจวัดที่ฐานรากหรือชั้นล่างของอาคาร

ก) ที่ความถี่ $f \leq 10$ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั่นสะเทือนกรณีที่ 1 ไม่เกิน 20 มิลลิเมตรต่อวินาที

ข) ที่ความถี่ $10 < f \leq 50$ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั่นสะเทือนกรณีที่ 1 ไม่เกิน $0.5 f + 15$ มิลลิเมตรต่อวินาที

ค) ที่ความถี่ $50 < f \leq 100$ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั่นสะเทือนกรณีที่ 1 ไม่เกิน $0.2 f + 30$ มิลลิเมตรต่อวินาที

ง) ที่ความถี่ $f > 100$ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั่นสะเทือนกรณีที่ 1 ไม่เกิน 50 มิลลิเมตรต่อวินาที

(2) จุดตรวจวัดที่ชั้นบนสุดของอาคารในทุกความถี่ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั่นสะเทือนกรณีที่ 1 ไม่เกิน 40 มิลลิเมตรต่อวินาที และความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั่นสะเทือนกรณีที่ 2 ไม่เกิน 10 มิลลิเมตรต่อวินาที เฉพาะค่าความเร็วอนุภาคสูงสุดในแกนนอน

(3) จุดตรวจวัดที่พื้นอาคารในแต่ละชั้น ในทุกความถี่ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั่นสะเทือนกรณีที่ 1 ไม่เกิน 20 มิลลิเมตรต่อวินาที และความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั่นสะเทือนกรณีที่ 2 ไม่เกิน 10 มิลลิเมตรต่อวินาที เฉพาะค่าความเร็วอนุภาคสูงสุดในแกนตั้ง

- อาคารประเภทที่ 2 แบ่งรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

(1) จุดตรวจวัดที่ฐานรากหรือชั้นล่างของอาคาร

ก) ที่ความถี่ $f \leq 10$ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 1 ไม่เกิน 5 มิลลิเมตรต่อวินาที

ข) ที่ความถี่ $10 < f \leq 50$ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 1 ไม่เกิน $0.25 f + 2.5$ มิลลิเมตรต่อวินาที

ค) ที่ความถี่ $50 < f \leq 100$ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 1 ไม่เกิน $0.1 f + 10$ มิลลิเมตรต่อวินาที

ง) ที่ความถี่ $f > 100$ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 1 ไม่เกิน 20 มิลลิเมตรต่อวินาที

(2) จุดตรวจวัดที่ชั้นบนสุดของอาคารในทุกความถี่ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 1 ไม่เกิน 15 มิลลิเมตรต่อวินาที และความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 2 ไม่เกิน 5 มิลลิเมตรต่อวินาที เฉพาะค่าความเร็วอนุภาคสูงสุด

ในแกนนอน

(3) จุดตรวจวัดที่พื้นอาคารในแต่ละชั้น ในทุกความถี่ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 1 ไม่เกิน 20 มิลลิเมตรต่อวินาที และความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 2 ไม่เกิน 10 มิลลิเมตรต่อวินาที เฉพาะค่าความเร็วอนุภาคสูงสุด

ในแกนตั้ง

- อาคารประเภทที่ 3 แบ่งรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

(1) จุดตรวจวัดที่ฐานรากหรือชั้นล่างของอาคาร

ก) ที่ความถี่ $f \leq 10$ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 1 ไม่เกิน 3 มิลลิเมตรต่อวินาที

ข) ที่ความถี่ $10 < f \leq 50$ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 1 ไม่เกิน $0.125 f + 1.75$ มิลลิเมตรต่อวินาที

ค) ที่ความถี่ $50 < f \leq 100$ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 1 ไม่เกิน $0.04 f + 6$ มิลลิเมตรต่อวินาที

ง) ที่ความถี่ $f > 100$ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 1 ไม่เกิน 10 มิลลิเมตรต่อวินาที

(2) จุดตรวจวัดที่ชั้นบนสุดของอาคารในทุกความถี่ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 1 ไม่เกิน 8 มิลลิเมตรต่อวินาที และความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 2 ไม่เกิน 2.5 มิลลิเมตรต่อวินาที เฉพาะค่าความเร็วอนุภาคสูงสุดในแกนนอน

(3) จุดตรวจวัดที่พื้นอาคารในแต่ละชั้น ในทุกความถี่ ความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 1 ไม่เกิน 20 มิลลิเมตรต่อวินาที และความเร็วอนุภาคสูงสุดความสั้นสะท้อนกรณีที่ 2 ไม่เกิน 10 มิลลิเมตรต่อวินาที เฉพาะค่าความเร็วอนุภาคสูงสุดในแกนตั้ง

โดยที่อาคารประเภทที่ 1 หมายความว่า

- (1) อาคารที่ใช้เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
- (2) อาคารพาณิชย์ อาคารสำนักงาน อาคารคลังสินค้า อาคารพิเศษ อาคารขนาดใหญ่ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
- (3) อาคารอื่นใดที่มีการใช้ประโยชน์ในอาคารเช่นเดียวกันกับอาคารตาม (1) และ (2)

อาคารประเภทที่ 2 หมายความว่า

- (1) อาคารอยู่อาศัย อาคารอยู่อาศัยรวม ห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว บ้านแฝด ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
- (2) อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด
- (3) หอพัก ตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
- (4) อาคารที่ใช้เป็นสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และอาคารที่ใช้เป็นโรงพยาบาลของทางราชการ
- (5) อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน อาคารที่ใช้เป็นโรงเรียนของทางราชการ อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และอาคารที่ใช้เป็นสถานที่ศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ
- (6) อาคารที่ใช้เป็นประโยชน์เพื่อกิจกรรมทางศาสนา
- (7) อาคารอื่นใดที่มีลักษณะของการใช้ประโยชน์ในอาคารเช่นเดียวกันกับอาคารตาม (1) (2) (3) (4) (5) และ (6)

อาคารประเภทที่ 3 หมายความว่า

- (1) โบราณสถานตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
- (2) อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างในลักษณะอื่นใดที่มีลักษณะไม่มั่นคง แข็งแรง แต่มีคุณค่าทางวัฒนธรรม

3.4 ห้ามมิให้มีการประกอบกิจการที่ก่อให้เกิดเสียงดังในช่วงเวลากลางคืน หลังจากเวลา 18.00 น. เป็นต้นไป

ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานในการควบคุมของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใดๆที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ ดังต่อไปนี้

- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม (สารเคมี) พ.ศ. 2520
- มาตรฐานขององค์การอนามัยโลก (WHO)

- มาตรฐานระดับเสียงในสถานประกอบการตามกฎกระทรวง เรื่อง กำหนดมาตรฐานในการบริหาร และการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2549
- มาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ ฉบับที่ 15 พ.ศ. 2540 เรื่อง กำหนดมาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป
- ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด มาตรฐานค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนพิเศษ 3 ง วันที่ 11 มกราคม 2553
- ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด มาตรฐานค่าความเข้มข้นของอากาศเสีย ที่ปล่อยทิ้งจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 130 ตอนพิเศษ 85 ง วันที่ 15 กรกฎาคม 2556
- ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด มาตรฐานค่าความเข้มข้นของอากาศเสีย ที่ปล่อยทิ้งจากสถานที่เลี้ยงสัตว์
- ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 29 พ.ศ. 2550 เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน
- ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง วิธีการตรวจวัดระดับเสียง พื้นฐาน ระดับเสียงขณะไม่มีการรบกวน การตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการรบกวน และแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน พ.ศ. 2550
- ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 17 พ.ศ. 2553 เรื่อง กำหนดมาตรฐานความสั่นสะเทือนเพื่อป้องกันผลกระทบต่ออาคาร
- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรการในการควบคุม สถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 ออกตามความในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2544 ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- ข้อคิดเห็นจากการประชุมการจัดทำหลักเกณฑ์มาตรฐานสำหรับสถาน ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่างๆ เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2554

สรุป

การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในที่นี้ ได้นำเสนอ 3 หลักเกณฑ์ด้วยกัน กล่าวคือ 1) หลักเกณฑ์ทางด้านสถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาลนั้นเป็น หลักเกณฑ์สำคัญประเภทหนึ่งสำหรับใช้ในการควบคุมมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ

การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายฉบับ รายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในแต่ละฉบับนั้นมีความแตกต่างกัน เช่น สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา สถานพยาบาล หรือเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ลักษณะของอาคารต้องมั่นคง แข็งแรง ลักษณะของอาคารที่มีความเหมาะสมแก่การทำงาน ทั้งเรื่องของแสงสว่างภายในอาคาร ระบบระบายอากาศ และการติดตั้งสิ่งเตือนภัย เป็นต้น

หลักเกณฑ์ทางด้านทางด้านการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยนั้นเป็นหลักเกณฑ์ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการสร้างความปลอดภัยในการทำงานของเจ้าหน้าที่ ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในทุกระดับชั้น ซึ่งหลักเกณฑ์ต่างๆ นั้นล้วนประกอบด้วยเรื่องสำคัญทั้งสิ้น ทั้งการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน การควบคุมความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ซึ่งผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องเกี่ยวกับเครื่องจักร การควบคุมความปลอดภัยเกี่ยวกับระบบไฟฟ้า ซึ่งต้องจัดให้มีการตรวจสอบสภาพของสายไฟฟ้า และสภาพของอุปกรณ์ไฟฟ้า หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย ในสถานประกอบกิจการ การคุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล การจัดสวัสดิการ และการให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยสำหรับลูกจ้าง รวมทั้งเรื่องการจัดขยะหรือสิ่งปฏิกูลมูลฝอย

ในปัจจุบันของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใดๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตราย เหตุอันนี้อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน หรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ทำให้ผลพวงต่างๆ ตามมามากมาย ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างมากในการควบคุม ป้องกันการเกิดผลกระทบจากการดำเนินกิจการของสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่มีเพิ่มมากขึ้นตามการพัฒนาของสังคมเมือง ตัวอย่างเช่น การป้องกันและควบคุมปริมาณความเข้มข้นของฝุ่นละออง และไอโลหะในสถานประกอบกิจการ ไม่ให้เกินค่ามาตรฐาน มาตรการในการควบคุมและป้องกันมลพิษมิให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียง และการป้องกันและควบคุมระดับเสียงในสถานประกอบกิจการจากเจ้าของกิจการ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
 กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2549 ออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518
 กฎกระทรวง ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

- กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักร ปั่นจั่น และหม้อน้ำ พ.ศ. 2552 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541
- กฎกระทรวง เรื่องกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่างและเสียง พ.ศ. 2549 ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
- กฎกระทรวงว่าด้วยการจัดสวัสดิการในสถานประกอบกิจการ พ.ศ. 2548 ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการตรวจสอบสุขภาพของลูกจ้าง และส่งผลการตรวจแก่พนักงานตรวจแรงงาน พ.ศ. 2547 ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
- กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
- กฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2544 ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2544
- ข้อคิดเห็นจากการประชุมการจัดทำหลักเกณฑ์มาตรฐานสำหรับสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่างๆ เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2554
- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548
- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. 2547
- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องให้ร่นหรือไม่ใช่บังคับข้อกำหนดเกี่ยวกับระยะทางระหว่างโรงงาน และเขตติดต่อสาธารณสถาน พ.ศ. 2545
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. 2522
- ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องการป้องกันและระงับอัคคีภัยในโรงงาน พ.ศ. 2552
- ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม เรื่อง คู่มือการเก็บรักษาสารเคมีและวัตถุอันตราย พ.ศ. 2550 ออกตามความในพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดยกเว้นไม่ใช่บังคับข้อกำหนดเฉพาะในส่วนที่ว่าด้วยการขนและการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อในท้องที่ราชการส่วนท้องถิ่น ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545
- ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนพิเศษ 3 ง วันที่ 11 มกราคม 2553

- ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความเข้มข้นของ
อากาศเสีย ที่ปล่อยทิ้งจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 130 ตอน
พิเศษ 85 ง วันที่ 15 กรกฎาคม 2556
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม (สารเคมี) พ.ศ.
2520
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ.2522
- ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 29 พ.ศ. 2550 เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน
- ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง วิธีการตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน ระดับเสียงขณะไม่มีการ
รบกวน การตรวจวัดและคำนวณระดับเสียงขณะมีการรบกวน การคำนวณค่าระดับการ
รบกวนและแบบบันทึกการตรวจวัดเสียงรบกวน พ.ศ. 2550
- ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 17 พ.ศ. 2553 เรื่อง กำหนดมาตรฐานความ
สั่นสะเทือนเพื่อป้องกันผลกระทบต่ออาคาร
- มาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 15 พ.ศ. 2540
เรื่อง กำหนดมาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป
- พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
- พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518
- พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535